Advanced Commentary
for Sabbath School Lessons

4th Quarter 2021

EN FR ES RO ID

Învierea lui Moise

Studiul 13, Trimestrul 4; 18-24 decembrie 2021

Distribuie acest Studiu

Sabat după-amiază, 18 Decembrie

Text de memorat:

Arhanghelul Mihail, când se împotrivea diavolului şi se certa cu el pentru trupul lui Moise, n-a îndrăznit să rostească împotriva lui o judecată de ocară, ci doar a zis: „Domnul să te mustre!”. Iuda 1:9

De pe muntele Pisga, cu cincisprezece veacuri mai înainte, Moise privise țara Făgăduinței. Dar, din cauza păcatului de la Meriba, el nu avea să intre acolo. Nu el urma să primească bucuria de a conduce oștirile lui Israel la moștenirea părinților lor. Cuvintele lui disperate: "Lasă-mă, Te rog, să trec și să văd țara aceea bună de dincolo de Iordan, munții aceia frumoși și Libanul" (Deuteronom 3, 25) n-au fost ascultate. Nădejdea care, timp de patruzeci de ani, luminase întunericul rătăcirilor prin pustie avea să rămână neîmplinită. Capătul acelor ani de muncă și grijă împovărătoare a fost un mormânt în pustie. Dar Acela care "poate să facă nespus mai mult decât cerem sau gândim noi" (Efeseni 3, 20) a răspuns la rugăciunea servului Său așa cum El știe să o facă. Moise a trecut sub puterea morții, dar nu avea să rămână în mormânt. Hristos Însuși l-a chemat la viață. Satana, ispititorul, pretinsese corpul lui Moise din pricina păcatului său; dar Hristos, Mântuitorul, l-a scos din mormânt. (Iuda 9.) HLL 421.3

Duminică, 19 Decembrie

Păcatul lui Moise (I)

Numeri 20:1-13

Ce a greșit Moise pentru care ia făcut să i se interzică intrarea în Țara Făgăduinței?

Numeri 20:8, 11, 12

“Moise a dat dovadă de neîncredere în Dumnezeu. "Vom putea noi oare să vă scoatem apă?", întrebă el, ca și când Domnul n-ar face ceea ce a făgăduit. "N-ați crezut în Mine", le-a spus Domnul celor doi frați, "ca să Mă sfințiți înaintea copiilor lui Israel." În timpul când apa a lipsit, chiar și credința lor în împlinirea făgăduinței lui Dumnezeu s-a clătinat din cauza cârtirii și răzvrătirii poporului. Prima generație a fost condamnată să piară în pustie din cauza necredinței; și, cu toate acestea, același spirit s-a dat pe față și în copiii lor. Oare nici aceștia nu vor primi făgăduința? Obosiți și descurajați, Moise și Aaron n-au făcut nici un efort să pună stavilă curentului declanșat de sentimentele poporului. Dacă ei înșiși ar fi dat pe față o credință neșovăielnică în Dumnezeu, ar fi înfățișat lucrurile înaintea poporului într-o astfel de lumină, încât să-l facă în stare să treacă cu bine această încercare. Printr-o exercitare promptă și hotărâtă a autorității cu care fuseseră învestiți, în calitate de conducători, ei ar fi putut să aducă la tăcere cârtirea poporului. Era datoria lor să depună orice efort ce le stătea în putere pentru a face ca situația să fie mai bună, mai înainte de a-l cere lui Dumnezeu să facă ce avea de făcut pentru ei. Dacă cârtirile de la Cadeș ar fi fost aduse la tăcere cu promptitudine, ce șir lung de rele ar fi fost curmat!" PP 417.3

"Mai mult chiar, Moise și Aaron și-au asumat o putere ce Îi aparținea numai lui Dumnezeu. Nevoia de o intervenție divină făcea ca ocazia aceea să fie un prilej de mare solemnitate, iar conducătorii lui Israel ar fi trebuit să-l folosească pentru a-i inspira poporului temerea de Dumnezeu și a-i întări credința în puterea și bunăvoința Lui. Când, plini de mânie, au strigat: "Vom putea noi oare să vă scoatem apă din stânca aceasta?", ei s-au așezat în locul lui Dumnezeu, ca și când puterea ar fi fost la ei, oameni supuși aceloraşi slăbiciuni și patimi omenești. Obosit de continua murmurare și răzvrătire a poporului, Moise Îl pierduse din vedere pe Atotputernicul său Ajutor și, fără puterea divină, fusese lăsat să-și păteze raportul vieții prin manifestarea slăbiciunii omenești. Omul care ar fi putut sta nepătat, hotărât și plin de lepădare de sine până la încheierea lucrării sale a fost răpus în cele din urmă. Dumnezeu fusese dezonorat în ochii adunării poporului Israel, când ar fi trebuit să fie onorat și preamărit.” PP 418.2

Luni, 20 Decembrie

Păcatul lui Moise (II)

Deuteronom 31:2; 34:4

Ce lecție importantă nu a reușit Moise să le transmită copiilor lui Israel?

“Prin acțiunea sa pripită, Moise a făcut fără efect puterea lecției pe care Dumnezeu a vrut să le-o dea. Stânca, fiind un simbol al Domnului Hristos, fusese lovită o dată, după cum și Domnul Hristos avea să fie adus jertfă o singură dată. A doua oară nu era nevoie decât să vorbească stâncii, după cum și noi nu trebuie decât să cerem binecuvântările cerului în Numele Domnului Isus. Datorită celei de-a doua loviri a stâncii, s-a stricat semnificația acestui frumos tablou al Domnului Hristos.” PP 418.1

Ce alte lecții putem învăța din ceea ce sa întâmplat cu Moise?

Moise a vorbit cu un spirit iritat; cuvintele lui erau mai degrabă expresia patimii omenești decât indignarea sfântă pentru că Dumnezeu fusese dezonorat. "Ascultați, voi, răzvrătiților", a spus el. Acuzația aceasta era adevărată, dar nici adevărul nu trebuie rostit cu patimă sau nerăbdare PP 417.2 Moise, luând asupra lui responsabilitatea să acuze poporul, a întristat Duhul lui Dumnezeu și a făcut poporului numai rău. RH 31Decembrie, 1903.

“Domnul a dorit ca poporul să învețe din experiența lui Moise că, atunci când ei fac ceea ce scoate în evidență eul, lucrarea Sa este neglijată, iar El este dezonorat. Domnul va acționa împotriva acelora care lucrează contra Lui. Numele Lui, doar acesta trebuie proslăvit pe pământ.” PFE 509.4

Timp de mai mult de douăzeci de ani, în diferite momente, lucruri ciudate au venit asupra noastră. Cei care au devenit necredincioși, care nu au înălțat principiile neprihănirii, trebuie acum să-L caute pe Domnul cu adâncă umilință a sufletului și să se convertească, pentru ca Dumnezeu să poată vindeca nelegiuirile lor. PFE 509.5

Marţi, 21Decembrie

Moartea lui Moise

Deuteronomul 34:1-12

De ce nu a putut Domnul să ierte greşeala lui Moise și să-i ofere o casă în țara făgăduinței?

“Amară și plină de umilință a fost judecata rostită fără întârziere. "Atunci Domnul a zis lui Moise: 'Pentru că n-ați crezut în Mine, ca să Mă sfințiți înaintea copiilor lui Israel, nu voi veți duce adunarea aceasta în țara pe care i-o dau'". Ei trebuia să moară împreună cu răzvrătitul Israel înainte de trecerea Iordanului. Dacă Moise și Aaron ar fi nutrit un spirit de înălțare de sine sau ar fi manifestat un spirit pătimaș în fața avertizării și mustrării divine, vinovăția lor ar fi fost mult mai mare. Dar ei nu s-au făcut vinovați de un păcat cu voia, în mod deliberat, ci au fost biruiți de o ispită neașteptată, iar căința lor a fost imediată și din toată inima. Domnul a primit pocăința lor, deși, datorită răului pe care păcatul lor îl putea provoca în mijlocul poporului, nu putea să anuleze pedeapsa." PP 419.1 "Dumnezeu l-a iertat pe Moise, dar nu i-a putut să-i acorde ceea ce el tânjea atât de mult, o casă în țara făgăduinței." RH 31 Decembrie, 1903

Satana încercase să găsească ceva cu care să-l acuze pe Moise înaintea îngerilor. El jubilase în urma succesului său de a-l face să provoace nemulțumirea lui Dumnezeu și le-a spus îngerilor că putea să-L biruie pe Mântuitorul lumii când acesta avea să vină pentru a-l răscumpăra pe om. Pentru păcatul lui, Moise a căzut sub puterea lui Satana — stăpânirea morții. Dacă ar fi rămas statornic, Domnul l-ar fi dus în țara Făgăduită și l-ar fi luat la cer, fără ca el să vadă moartea. ST 164.1

Miercuri, 22 Decembrie

Învierea lui Moise

Iuda 9

Când a înviat Moise?

“Moise a murit, dar Mihail a coborât și i-a dat viață înainte ca trupul său să vadă putrezirea Satana a încercat să-i rețină corpul, pretinzând că îi aparține; dar Mihail l-a înviat pe Moise și l-a luat la cer. Satana a proferat invective amarnice împotriva lui Dumnezeu, acuzându-L că este nedrept și că a îngăduit să i se ia prada; dar Hristos nu l-a mustrat pe adversarul Său, deși prin ispita acestuia căzuse slujitorul lui Dumnezeu. L-a îndrumat cu blândețe către Tatăl Său, spunând: "Domnul să te mustre". ST 164.2

“Isus le spusese ucenicilor Săi că erau unii alături de El care nu vor gusta moartea până nu vor vedea Împărăția lui Dumnezeu venind cu putere. La schimbarea la față, această făgăduință s-a împlinit. Fața lui Isus s-a schimbat și a strălucit ca soarele. Veșmântul Său era alb și strălucitor. Moise era acolo pentru a-i reprezenta pe cei care vor fi înviați din morți la cea de-a doua venire a lui Isus. Iar Ilie, care a fost ridicat la cer fără a vedea moartea, îi reprezenta pe cei care vor fi preschimbați la cea de-a doua venire a lui Hristos și vor fi nemuritori, fiind luați la cer fără a vedea moartea. Ucenicii au privit cu uimire și teamă splendoarea maiestății lui Isus și norul care-i acoperea și au auzit glasul lui Dumnezeu care spunea cu o măreție înfricoșătoare: "Acesta este Fiul Meu preaiubit; de el să ascultați". ST 164.3

Moise, pe muntele schimbării la față, era ca o mărturie pentru biruința lui Hristos asupra păcatului și a morții. El reprezenta pe aceia care vor ieși din mormânt la învierea drepților. Ilie, care fusese luat la cer fără să fi văzut moartea, reprezenta pe aceia care vor fi în viață pe pământ la a doua venire a lui Hristos și care vor fi "schimbați într-o clipă, într-o clipeală de ochi, la cea din urmă trâmbiță", "când trupul acesta supus putrezirii se va îmbrăca în neputrezire, și trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire." (1 Corinteni 15, 51-53.) Isus a fost îmbrăcat cu lumina cerească, așa cum Se va arăta "a doua oară, nu în vederea păcatului, ca să aducă mântuirea", când El "va veni în slava Tatălui Său împreună cu sfinții îngeri." (Evrei 9, 28; Marcu 8, 38.) Făgăduința Mântuitorului pentru ucenici se împlinea acum. Pe munte, era reprezentată în miniatură Împărăția viitoare a slavei — Hristos împăratul, Moise ca reprezentant al sfinților înviați, iar Ilie, al celor proslăviți. HLL 421.4

Joi, 23 Decembrie

Învierea noastră, a tuturor

1 Corinteni 15:13-22

Câte învieri sunt?

Dan. 12:1,2 „În vremea aceea se va scula marele voievod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului tău; căci aceasta va fi o vreme de strâmtorare, cum n-a mai fost de când sunt neamurile şi până la vremea aceasta. Dar în vremea aceea, poporul tău va fi mântuit, şi anume oricine va fi găsit scris în carte. Mulţi din cei ce dorm în ţărâna pământului se vor scula: unii pentru

viaţa veşnică, şi alţii pentru ocară şi ruşine veşnică”.

Aici ni se spune că în timpul de strâmtorare aceștia învie, unii pentru a trăi veșnic și alții pentru a muri din nou.

Nu vă dați seama că nu doar timpul de strâmtorare este la ușă ci și această înviere specială? Vedeți că în timpul de strâmtorare, în timp ce sfinții în viață sunt eliberați acești morți care învie „pentru viață veșnică” sunt de asemenea eliberați din morminte? Înțelegeți că acest timp de strâmtorare este în „ziua cea mare și înfricoșată a Domnului”, ziua pe care Ilie, profetul promis, o anunță? Știți că el va întoarce inimile părinților și ale copiilor unele către altele, pentru ca Domnul să nu lovească „ţara cu blestem”, Mal. 4:5, 6? Vedeți că profetul apare într-o zi când poate restaura toate lucrurile, tot ce a fost pierdut prin păcat, chiar și Împărăția? Știți că învierea din Daniel 12 nu este aceeași cu învierea din 1 Tesaloniceni și cu cea din Apocalipsa 20:5?

1 Tes. 4:16: „Căci Însuşi Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel şi cu trâmbiţa lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer, şi întâi vor învia cei morţi în Hristos”.

Apoc. 20:4-6: „Şi am văzut nişte scaune de domnie; şi celor ce au şezut pe ele, li s-a dat judecata. Şi am văzut sufletele celor ce li se tăiase capul din pricina mărturiei lui Isus şi din pricina Cuvântului lui Dumnezeu, şi ale celor ce nu se închinaseră fiarei şi icoanei ei, şi nu primiseră semnul ei pe frunte şi pe mână. Ei au înviat, şi au împărăţit cu Hristos o mie de ani. Ceilalţi morţi n-au înviat până nu s-au sfârşit cei o mie de ani. Aceasta este întâia înviere. Fericiţi şi sfinţi sunt cei ce au parte de întâia înviere! Asupra lor a doua moarte n-are nici o putere; ci vor fi preoţi ai lui Dumnezeu şi ai lui Hristos, şi vor împărăţi cu El o mie de ani.”

Apostolul Pavel vorbește despre aceeași înviere ca apostolul Ioan, deoarece doar sfinții sunt înviați. Descrierile lui Pavel și ale lui Ioan arată clar că aceștia învie la începerea celor o mie de ani. Vedem aceasta din faptul că ei au trăit cu Hristos o mie de ani și că au fost luați pentru a-L întâlni pe Domnul în văzduh, că ei erau pe drum ca să trăiască o mie de ani cu Hristos, nu Hristos cu ei.

Acum pentru a enumera toate învierile, trebuie să o luăm în calcul și pe cea din Ezechiel.

Ezech. 37:1, 11-14: „Mâna Domnului a venit peste mine, şi m-a luat în Duhul Domnului, şi m-a pus în mijlocul unei văi pline de oase ... El mi-a zis: 'Fiul omului, oasele acestea sunt toată casa lui Israel. Iată că ei zic: „Ni s-au uscat oasele, ni s-a dus nădejdea; suntem pierduţi!' De aceea, prooroceşte, şi spune-le: 'Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: (Iată, vă voi deschide mormintele, vă voi scoate din mormintele voastre, poporul Meu, şi vă voi aduce iarăşi în ţara lui Israel. Şi veţi şti că Eu sunt Domnul, când vă voi deschide mormintele, şi vă voi scoate din mormintele voastre, poporul Meu! Voi pune Duhul Meu în voi, şi veţi trăi; vă voi aşeza iarăşi în ţara voastră, şi veţi şti că Eu, Domnul, am vorbit şi am făcut, zice Domnul)'".

La această înviere doar poporul lui Dumnezeu învie, Israel, fără un păcătos în mijlocul lor. Mai mult, aceștia nu-L întâlnesc pe domnul în văzduh; ei sunt duși în țara lui Israel, Palestina. Deci, această înviere nu este aceeași cu cea din 1 Tesaloniceni, Apocalipsa sau Daniel 12. Trebuie să fie una separată.

Acum să ne întoarcem la -

Dan. 12:1-3: „În vremea aceea se va scula marele voievod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului tău; căci aceasta va fi o vreme de strâmtorare, cum n-a mai fost de când sunt neamurile şi până la vremea aceasta. Dar în vremea aceea, poporul tău va fi mântuit, şi anume oricine va fi găsit scris în carte. Mulţi din cei ce dorm în ţărâna pământului se vor scula: unii pentru viaţa veşnică, şi alţii pentru ocară şi ruşine veşnică. Cei înţelepţi vor străluci ca strălucirea cerului, şi cei ce vor învăţa pe mulţi să umble în neprihănire vor străluci ca stelele, în veac şi în veci de veci".

În aceste trei versete ies în evidență câteva lucruri: **(1)** doar cei a căror nume sunt scrise în carte sunt mântuiți; nu sunt „nechibzuiți" între ei; **(2)** cei care sunt înviați, sunt un grup mixt, neînțelepți și înțelepți împreună; **(3)** afirmația „cei înţelepţi [arătând că unii sunt neînțelepți] vor străluci ca strălucirea cerului", arată că acești „înțelepți" sunt dintre cei înviați; **(4)** că dacă cei înțelepți sunt dintre cei înviați și îi vor învăța pe mulți să umble în neprihănire, atunci ei trebuie să fie înviați în timpul de har, în timpul de mântuire.

„Lucrarea voastră, lucrarea mea nu va înceta o dată cu viața aceasta. Poate că pentru un scurt timp ne vom odihni în mormânt, dar, atunci când vine chemarea, noi reluăm, în Împărăția lui Dumnezeu, lucrarea noastră”, Mărturii vol.7 pg. 17

Pe lângă aceste trei învieri: Daniel 12:2, 3; Ezechiel 37:1, 11-14 și 1Tesaloniceni 4:16, mai sunt două. Învierea celor răi după mileniu, Apocalipsa 20:13 și învierea din Matei 27:52, 53.

Vineri, 24 Decembrie

Continuarea studiilor

În înțelepciunea Sa, Domnul a ținut ascuns locul unde l-a îngropat pe Moise. Dumnezeu l-a îngropat pe Moise, l-a înviat și l-a luat la cer. A ținut ascuns acest lucru pentru a preveni idolatria. El, împotriva căruia s-au răzvrătit în timp ce era în serviciu activ, pe care l-au ațâțat mereu aproape dincolo de limita de a suporta omenește, a fost venerat aproape ca Dumnezeu, după ce s-a despărțit de ei prin moarte. Tot din același motiv, El a ascuns ziua exactă a nașterii Domnului Hristos, astfel ca acea zi să nu primească onoarea care ar trebui dată Domnului Hristos ca Răscumpărătorul lumii, un Mântuitor care trebuie primit, în care trebuie să ne încredem și pe care să ne bazăm că poate mântui pe deplin pe toți cei care vin la El. Adorarea sufletului nostru trebuie să se îndrepte către Domnul Isus, Fiul Dumnezeului Celui nemărginit. CA 477.3

Pentru studii suplimentare nu ezitați să ne contactați:

Whatsapp: (+63)961-954-0737, (+49)162-7444-628
contact@threeangelsherald.org